

İFTAR DAVETİ

Elif ile Yusuf bugün çok farklı bir heyecan içindeydiler.

Ramazan Ayı'nın ilkgününde anne ve babalarıyla birlikte oruç tutacaklardı.

Sevinçten ikisinin de **ayakları yere**

değmiyordu. Daha önce öğleye kadar tekne orucu tutmuşlardı ama bu sefer farklıydı. Gece davul sesi ve davulcunun söylediği maniler eşliğinde sahura kalkmışlardı. Sahuru yapmış, ilk oruca niyet ederek geri yatmışlardı.



Sabah olup okul vakti gelince okula gitmek için hazırlandılar. Anneleri evden çıkarken: "Güzel çocuklarım, komşumuz Şirin teyzeniz bizi iftara davet etti. İlk orucumuzu hep birlikte açacağız." demişti. Elif bunu duyunca **zevkten dört köşe olmuştu**. "Acaba çorba olarak ne var? Pilav bulgur mu olur, pirinç mi? Ana yemekte tavuk mu olur? Kırmızı et mi?" diye **hayale dalmıştı**.

Okula vardıklarında ilk teneffüste arkadaşlarıyla oruç tutmanın heyecanını paylaştılar. Arkadaşlarından da oruç tutanlar vardı. Hepsinin de **gözlerinin içi gülüyordu**. İlk başlarda pek etkilenmeyen iki kardeşin zaman geçtikçe **karımları zil çalmaya** başlamıştı. Artık kendilerini halsiz hissetmeye başlamışlar, **açlık başlarına vurmıştı**. İftar vakti yaklaşıncı Şirin teyzelerine gitmek için hazırlandılar. Anneleri de iftarda birlikte yemek için yaptığı sarma ve böreği aldı. Elif, hayalini kurduğu yemekleri yemek için sabırsızlanıyor, ezanın okunmasını **dört gözle bekliyordu**.

Şirin teyzelerinin evinde ise bir telaş vardı. Şirin Hanım fırında tavuk hazırlayıp yemeği pişirmek için fırına koymuştu. Ancak diğer hazırlıkları yaparken fırındaki yemeği unutmuş ve yemeği yakmıştı. Bütün **emekleri boşa gitmişti**. Akşam ezanının okunmasına az bir zaman kala misafirleri geldi. Telaştan **eli ayağına dolaşmıştı**. Şirin hanım durumu çok üzülerek anlattı. Sofraya sadece çorba, hurma, salata ve annelerinin getirdiği sarma ve böreği koyabildi. Anneleri "Üzülme komşum, insanlık hali, hem **misafir umduğunu değil bulduğunu yer**," demişti. Elif de "Evet anneciğim. **Misafir, ev sahibinin kendisine çok şeyler ikram etmesini bekleyebilir ama ev sahibi ancak evinde olanları ikram edebilir**," dedi. Birlikte sofrada olanları yiyerek ilk iftarlarını yaptılar.

Aşağıdaki soruları okuduğumuz metne göre cevaplayalım.

1. Yusuf ile Elif niçin heyecanlılarmış?

2. Çocuklar ilk sahura nasıl kalkmışlar?

3. Elif, iftara gideceklerini duyunca ne düşünmüş?

4. "Ayakları yere değmemek." deyiminin anlamını yazalım.

5. Okuduğunuz metinde hangi atasözünü öğrendiniz?

6. "Misafir umduğunu değil bulduğunu yer." atasözünü açıklayalım.